

วารสาร สนค.

ปีที่ 6 ฉบับที่ 58 พฤษภาคม 2559

TPSO

JOURNAL

โอกาสใหม่ๆ
ในตลาดฟิลิปปินส์

บทบาทของรัฐในการพัฒนา
เศรษฐกิจของสิงคโปร์

การขนส่งสินค้า
ทางถนนไทยกับอาเซียน
เส้นทางไทย-มาเลเซีย

ISSN 2408-2465

9 772408 246502

TPSO
Trade Policy and Strategy Office

MOC
ZERO
CORRUPTION

Editor's Note

วารสาร สนค. ฉบับนี้ อัดแน่นไปด้วยสาระด้านการค้าการลงทุนในกลุ่มประเทศอาเซียน เริ่มต้นด้วยการฉายภาพศูนย์กลางการคมนาคมของไทยในอาเซียนว่ามีเครือข่ายการขนส่งทางถนนที่แข็งแกร่ง และเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านอย่างไร คอลัมน์ Special Report 1 พร้อมวิเคราะห์ศักยภาพแต่ละเส้นทาง รวมทั้งลักษณะการขนส่งสินค้าทางถนนในประเทศเพื่อนบ้านที่มีกฎระเบียบที่แตกต่างออกไป เพื่อให้ผู้ประกอบการไทยใช้วางแผนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อธุรกิจมากที่สุด

ในบรรดาเพื่อนบ้านในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ประเทศเล็กๆ อย่างสิงคโปร์มีเรื่องราวมากมายให้ศึกษา และเป็นตัวอย่างที่ดีในหลายๆ ด้าน ประเทศที่เริ่มต้นจากศูนย์กลางกลายเป็นประเทศที่มีรายได้ต่อหัวสูงเป็นอันดับที่ 6 ของโลกได้อย่างไร คอลัมน์สวดของเราช่วยกันถอดรหัสความสำเร็จของสิงคโปร์มาให้ได้อ่านประดับความรู้กันในคอลัมน์ Special Report 2

ส่วนคอลัมน์ Special Talk นำเสนอความร้อนแรงของอุตสาหกรรม Business Process Outsourcing (BPO) ในประเทศฟิลิปปินส์ โดยมี Call Center เป็นหนึ่งในธุรกิจที่กำลังเฟื่องฟู และทำรายได้ให้กับฟิลิปปินส์อย่างมหาศาล ทั้งนี้ ประเทศไทยเราสามารถศึกษาเรียนรู้โมเดลความสำเร็จของฟิลิปปินส์เพื่อยกระดับอุตสาหกรรม BPO ของไทยให้สามารถแข่งขันได้ เพื่อเพิ่มโอกาสในการดึงดูดการลงทุนสู่ประเทศไทยต่อไป

กองบรรณาธิการวารสาร สนค.

Getting Around with TPSO

เมื่อวันที่ 23 เมษายน 2559 ที่ผ่านมา นางสาวพิมพ์ชนก วอนขอพร รองผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า (สนค.) กระทรวงพาณิชย์ ลงพื้นที่ตรวจจอบราคาสินค้าในตลาดห้วยมิตร เขตคลองสามวา พบว่า ราคาสินค้าหลายรายการปรับตัวลดลง ขณะที่ราคาอาหารสดหน้าร้อนในปีนั้นปรับตัวเพิ่มขึ้นสูงกว่าปีที่ผ่านมา เนื่องจากสภาพอากาศที่ร้อนจัด และแล้งหนัก ส่งผลให้ราคาสินค้าประเภทผัก เช่น ถั่วฝักยาว ปรับเพิ่มขึ้นประมาณ 20 บาทต่อกิโลกรัม มะนาวเพิ่มขึ้น 1-2 บาทต่อลูก ราคาอยู่ที่ลูกละ 7-8 บาท ตามขนาด ขณะที่ราคาเนื้อสัตว์ โดยเฉพาะเนื้อหมู ราคาปรับเพิ่มขึ้นจากสัปดาห์ที่ผ่านมา 5 บาทต่อกิโลกรัม เนื่องจากราคาหน้าฟาร์มปรับขึ้น และสภาพอากาศร้อน ทำให้หมูโตช้า ผลผลิตออกสู่ตลาดน้อยลง เช่นเดียวกับไก่สด ราคาเริ่มมีแนวโน้มสูงขึ้นแต่ผู้ขายยังคงตั้งราคาขายปลีกไว้ได้ อย่างไรก็ตาม แม้ราคาสินค้าจะสูงขึ้นแต่กลับขายดีเพราะกำลังซื้อของประชาชนเริ่มฟื้นตัว

นอกจากนี้เพื่อเป็นการลดภาระให้แก่ผู้ประกอบการในช่วงเปิดเทอม กระทรวงพาณิชย์ได้เตรียมจัดโครงการเทคโนโลยีสารสนเทศรับเปิดเทอม เริ่มวันที่ 28 เม.ย.-10 พ.ค. 59 โดยมีร้านค้าเข้าร่วมโครงการ 13,000 ร้านทั่วประเทศ ลดราคาสูงถึงร้อยละ 60-70 อีกด้วย

TPSO JOURNAL

วารสาร สนค.

ปีที่ 6 ฉบับที่ 58 พฤษภาคม 2559

3 | Special Talk

โอกาสใหม่ๆ ในตลาดฟิลิปปินส์

4 | Special Report

การขนส่งสินค้าทางถนนไทยกับอาเซียน
เส้นทางไทย - มาเลเซีย

6 | Special Report

บทบาทของรัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจของสิงคโปร์

8 | Highlight

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

9 | Price Indices

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

10 | International Trade Focus

การค้าระหว่างประเทศของไทย :
มีนาคม 2559

11 | Commodities & FX

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน
อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร :
เมษายน 2559

12 | Global News

บรรณาธิการ

ผู้อำนวยการ สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า

ผู้จัดทำ

TPSO
Trade Policy and Strategy Office

สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์
563 ถนนพหลโยธิน ต.บางกระสอ อ.เมือง จ.นนทบุรี 11000
โทรศัพท์ 0 2507 7895 โทรสาร 0 2547 5687

โอกาสใหม่ๆ ในตลาดฟิลิปปินส์

นายอดัลด์ ทรัมป์ ผู้สมัครชิงตำแหน่งประธานาธิบดีสหรัฐฯ ได้กล่าวระหว่างการหาเสียงเมื่อเร็วๆ นี้ว่า ธุรกิจ Call Center ในอินเดียมกำลังชะลอตัว ขณะที่ Call Center ในฟิลิปปินส์กลับเฟื่องฟู เนื่องด้วยบริษัทของสหรัฐฯ หันไปใช้บริการ Call Center ของฟิลิปปินส์มากขึ้น สิ่งเหล่านี้จะส่งผลให้ฟิลิปปินส์เติบโตเร็วขึ้น และกลายเป็นตลาดสำคัญของไทยมากขึ้นในอนาคตอันใกล้

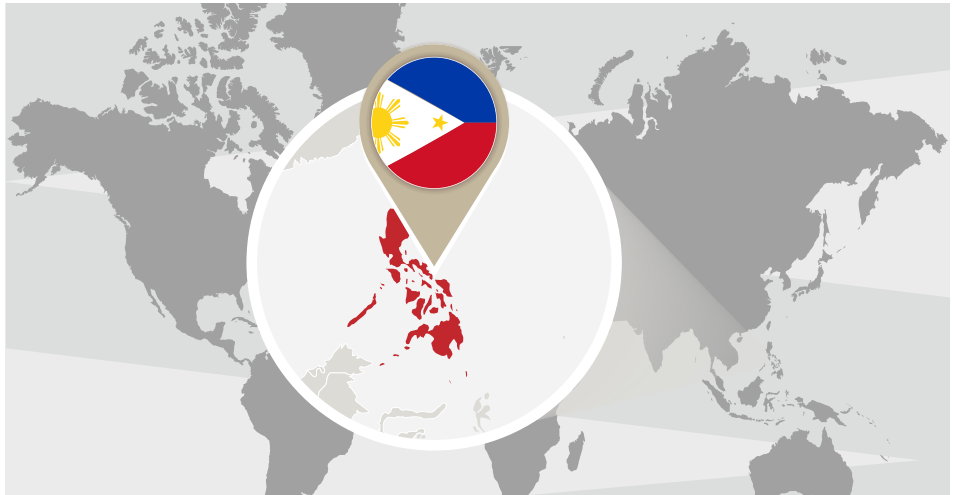
ฟิลิปปินส์เป็น 1 ใน 2 ประเทศในอาเซียนที่มีภาคบริการมากกว่า 50% (สิงคโปร์และฟิลิปปินส์) ภาคบริการเป็นสาขาที่ใช้ความคิดสร้างสรรค์และความชำนาญสูง อีกทั้งการส่งออกบริการผ่านระบบ IT เช่น Call Center หรือการพัฒนา Software ที่สามารถทำได้ง่ายในยุคของ Social Media เช่นปัจจุบัน

จุดเด่นของฟิลิปปินส์ตอนนี้คือ การเติบโตทางเศรษฐกิจสูงเฉลี่ย 7% ต่อปี โดยได้แรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจสำคัญ คือ การเติบโตในภาคบริการ (60% ของ GDP) ซึ่งจ้างแรงงานกว่า 50% ของแรงงานทั้งหมด ธุรกิจภาคบริการที่เป็นดาวเด่นของฟิลิปปินส์ คือ การบริการธุรกิจผ่านสื่อ IT หรือ Business Process Outsourcing (BPO) ซึ่ง Call Center เป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ BPO

ฟิลิปปินส์มีประชากร 101 ล้านคน มากเป็นอันดับ 12 ของโลก ประชากรส่วนใหญ่ของประเทศเป็นคนวัยหนุ่มสาว โดย 50% ของประชากรฟิลิปปินส์มีอายุระหว่าง 5-25 ปี อายุเฉลี่ยอยู่ที่ 24 ปี ประชากรวัยแรงงานมีสัดส่วน 60% ของประชากร และ 45 % ของประชากรอาศัยอยู่ในเมือง โดยคนหนุ่มสาวนิยมทำงานในสาขา BPO มากกว่าสาขาอื่น และเป็นตลาดเป้าหมายที่ผู้ส่งออกต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ

อุตสาหกรรม BPO มีบทบาทสำคัญต่อเศรษฐกิจฟิลิปปินส์ทั้งในแง่ของการเป็นแหล่งรายได้สำคัญและเป็นสาขาที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ BPO ของฟิลิปปินส์เติบโตสูงถึง 46% ต่อปี ต่อเนื่องหลายปีมาตั้งแต่ปี 2549 ปัจจุบันฟิลิปปินส์มีเมือง IT สำคัญถึง 7 เมืองที่เป็นแหล่งลงทุนด้าน BPO ติดอันดับ Top 10 Outsourcing Destinations ของโลกปี 2015 ที่จัดอันดับโดยบริษัท Tholons ในจำนวนนี้มี 2 เมืองที่ติดอันดับ Top 10 ได้แก่ (1) กรุงมะนิลา เบียดเมืองมูไบขึ้นเป็นอันดับ 2 ของโลกไปเรียบร้อยแล้ว รองจากอันดับ 1 คือ บังกาลอร์ และ (2) เมืองซีบู ติดอันดับ 8 สำหรับเมือง IT ชั้นนำอื่นๆ ของฟิลิปปินส์ ได้แก่ ดาเวา ซานตาโรซา (ลา구나) บาโคเลต อีโลอีโล และบาเกียว

เมื่อเหล่านี้สามารถสร้างรายได้ให้แก่ประเทศจำนวนมหาศาลจากการส่งออกบริการ BPO จากผลการสำรวจของธนาคาร Bangko Sentral ng Pilipinas (BSP) พบว่า BPO สร้างรายได้เข้าประเทศในปี 2556 กว่า 1.33 หมื่นล้านเหรียญสหรัฐ ด้วยอัตราการขยายตัว 15% จากปี 2555 ซึ่งมากกว่ารายได้จากการท่องเที่ยวหลายเท่าตัวที่สร้างรายได้ 4.8 พันล้านเหรียญสหรัฐ

รูปแบบ BPO ในฟิลิปปินส์

1. Call Center มีสัดส่วน 80% ของ BPO และจากการที่เคยเป็นรัฐหนึ่งของสหรัฐฯ จึงทำให้คนฟิลิปปินส์คุ้นเคยกับภาษาและวัฒนธรรมอเมริกันมากกว่าประเทศอื่น
2. การบริหารข้อมูลทางการแพทย์ (Medical Transcription) ข้อมูลทางการแพทย์ของโรงพยาบาลในสหรัฐฯ มีการถ่ายโอนมาให้ธุรกิจ BPO ในฟิลิปปินส์บริหารจัดการมากขึ้น
3. งานด้านบัญชี โลจิสติกส์ และการเงิน ฟิลิปปินส์กำลังจะกลายเป็นฮับด้านการแก้ข้อพิพาทข้อมูลให้กับบริษัทใหญ่ๆ ของสหรัฐฯ โดยเฉพาะข้อมูลทางการเงิน เช่น การทำบัญชี การบริหารบัญชี การชำระเงิน การบริหารค่าจ้าง การบริหารทรัพย์สิน การวิเคราะห์ทางการเงิน การตรวจสอบบัญชี การบริหารเครดิตการ์ด เป็นต้น รวมถึงการบริหารการโยกและการขนส่ง
4. การพัฒนาซอฟต์แวร์และแอนิเมชัน เช่น การออกแบบหน้าเว็บ การพัฒนาซอฟต์แวร์ เป็นต้น

ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ

1. ในด้านการส่งออก ผู้ส่งออกควรเน้นเจาะตลาดที่มีกำลังซื้อสูงในเมือง IT ชั้นนำ 7 แห่งของฟิลิปปินส์ ได้แก่ กรุงมะนิลา ซีบู ดาเวา ซานตาโรซา (ลา구나) บาโคเลต อีโลอีโล และบาเกียว โดยผ่านช่องทางห้างสรรพสินค้าเป็นหลัก เนื่องจากการค้าปลีกมีการเติบโตสูงเช่นกัน โดยสินค้าที่มีศักยภาพ ได้แก่ อาหารและเครื่องดื่ม เครื่องปรุงรสอาหาร เครื่องอุปโภคบริโภค ยานยนต์และชิ้นส่วน (โดยเฉพาะรถจักรยานยนต์และอะไหล่) วัสดุก่อสร้าง/เครื่องประดับและตกแต่งบ้าน และเสื้อผ้า/ผ้าผืน ฯลฯ
2. เครื่องสำอางจากประเทศไทยครองส่วนแบ่งตลาด 30% ของตลาด แต่ส่วนใหญ่เป็นการผลิตภายใต้แบรนด์ต่างประเทศ ผู้บริโภคส่วนใหญ่ทราบว่าเป็นผลิตภัณฑ์จากประเทศไทยและเชื่อมั่นในแบรนด์ไทย จึงเป็นอีกโอกาสหนึ่งของแบรนด์ไทยในตลาดฟิลิปปินส์
3. ประเทศไทยติดอันดับ 85 ในอุตสาหกรรม BPO โลก ขณะที่จีน เวียดนาม มาเลเซียติดอันดับ Top 20 การร่วมมือผลักดันอย่างจริงจังจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง อาทิ รัฐบาล สถาบันการศึกษา ITC จะมีส่วนช่วยดึงดูดการลงทุนในสาขาดังกล่าวสู่ประเทศไทยมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ อาจใช้โมเดลของฟิลิปปินส์ในการพัฒนา BPO ภายใต้แผน 2007 Investment Priorities Plan-IPP เป็นต้นแบบในการพัฒนา BPO ไทย
4. BPO ยังมีส่วนช่วยต่อยอดธุรกิจบริการที่ไทยมีความเข้มแข็ง เช่น การรักษาพยาบาล โลจิสติกส์ การท่องเที่ยว การศึกษา เป็นต้น เนื่องจากการสร้างเครือข่ายในตลาดโลก ดังนั้น การพัฒนาอุตสาหกรรม BPO ไทย จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของไทย 🇹🇻

การขนส่งสินค้าทางถนนไทยกับอาเซียน เส้นทางไทย-มาเลเซีย

การขนส่งสินค้าทางถนนมีบทบาทสำคัญในการผลักดันการส่งออกสินค้าของไทย โดยเฉพาะการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนที่ใช้การขนส่งทางถนน เพื่อกระจายสินค้าผ่านพรมแดนของประเทศที่มีพื้นที่ติดต่อกัน การเคลื่อนย้ายปัจจัยการผลิตและสินค้าเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนยิ่งทำให้การขนส่งสินค้าทางถนนระหว่างประเทศไทยกับอาเซียนมีบทบาทต่อภาคการส่งออกและภาพรวมเศรษฐกิจของไทย นอกจากนี้เส้นทางการค้าดังกล่าวยังใช้เชื่อมโยงการส่งออกไปยังประเทศที่สามหรือทวีปอื่น ๆ รวมถึงช่วยผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของการคมนาคมในอาเซียนได้ในอนาคต

เส้นทางทางการขนส่งสินค้าทางถนนระหว่างประเทศไทยกับอาเซียน ประกอบด้วย 3 เส้นทางหลัก คือ Asian Highway ซึ่งเป็นโครงการที่ได้รับความสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งเอเชียและแปซิฟิก (ESCAP) เป็นเส้นทางเชื่อมโยงอนุภูมิภาคต่างๆ ในทวีปเอเชีย 52 ประเทศ รวมระยะทาง 140,000 กิโลเมตร ทั้งนี้ในอนุภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีโครงข่ายทางหลวงเอเชียทั้งสิ้น 23,548 กิโลเมตร อยู่ในประเทศไทยประมาณ 5,000 กิโลเมตร หรือร้อยละ 20 ของเส้นทางในอนุภูมิภาคนี้ เส้นทางที่สอง ASEAN Highway เป็นโครงการพัฒนาทางหลวงระหว่างประเทศที่สำคัญ เริ่มเมื่อปี พ.ศ. 2540 จากการประชุมรัฐมนตรีขนส่งของอาเซียน มีวัตถุประสงค์เพื่อเชื่อมโยงเส้นทางระหว่างพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงของประเทศสมาชิกอาเซียนและมีเป้าหมายทั้งสิ้น 23 สายทาง คิดเป็นระยะทางกว่า 36,600 กิโลเมตร และเส้นทางสุดท้าย คือ เส้นทางภายใต้ GMS เป็นโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจาก ADB เป็นโครงข่ายทางหลวงในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขง ซึ่งประกอบไปด้วย 6 ประเทศ ได้แก่ จีน (มณฑลยูนนานและมณฑลกลวงสือ) เมียนมาร์ สปป.ลาว ไทย กัมพูชา และเวียดนาม โดยครอบคลุมพื้นที่ 2.34 ล้านตารางกิโลเมตร มีประชากรรวมราว 275.5 ล้านคน ถือเป็นจุดศูนย์กลางในการเชื่อมโยงติดต่อระหว่างภูมิภาคเอเชียใต้ เอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีเส้นทางที่เกี่ยวข้อง 4 เส้นทาง คือ R1 (Southern Economic Corridor) และ R10 (Southern Coastal Economic Corridor) เชื่อมโยงไทย-กัมพูชา-เวียดนาม R2 (East-West Economic Corridor) เชื่อมโยงเมียนมาร์-ไทย-ลาว-เวียดนาม และเส้นทางแนวเหนือ-ใต้ ที่เชื่อมไทย-ลาว-จีน ใช้เส้นทาง R3 (North-South Economic Corridor) ซึ่งเส้นทางหลักเหล่านี้เป็นโครงข่ายให้ไทยสามารถเชื่อมโยงไปสู่ภูมิภาคอาเซียนและภูมิภาคอื่น ๆ รวมทั้งเป็นแรงผลักดันให้เกิดการขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดน โดยมีด่านศุลกากรในแต่ละพื้นที่ทำหน้าที่ตรวจสอบและจัดเก็บข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญของการขนส่งสินค้า

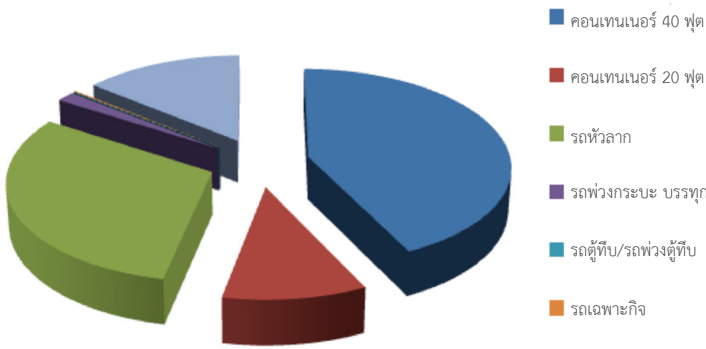
เมื่อพิจารณาถึงมูลค่าการค้าชายแดนและการค้าผ่านแดนในปี 2557 จะเห็นว่ามาเลเซียเป็นประเทศชายแดนที่มีการค้ากับไทยมากที่สุด ทำให้เส้นทางไทย-มาเลเซียมีความสำคัญต่อการค้าชายแดนและการส่งออกของประเทศ โดยมีด่านชายแดนที่สำคัญคือ ด่านสะเดา ซึ่งมูลค่าการค้า 36.04% จากมูลค่าการค้าชายแดนและผ่านแดนทั้งประเทศ และด่านปางดงเบขาร์มีมูลค่าการค้า 13.29 % โดยด่านปางดงเบขาร์เป็นการขนส่งทางรางเป็นหลัก ซึ่งทั้งสองด่านนี้เป็นด่านที่มีมูลค่าการค้า สูงสุดอันดับ 1 และ 2 ของไทย ตามลำดับ ในขณะที่การขนส่งสินค้าทางถนนไปยังประเทศเมียนมาร์ สปป.ลาว และกัมพูชา มีด่านชายแดนที่สำคัญ คือ ด่านสังขละบุรี ด่านนครพนม และด่านอรัญประเทศ เป็นด่านหลักที่มีการขนส่งสินค้าไปยังประเทศต่าง ๆ ตามลำดับ ทั้งนี้ รูปแบบการขนส่งสินค้าผ่านชายแดนไปยังประเทศเมียนมาร์ สปป.ลาว และกัมพูชา มีลักษณะแตกต่างกันไปตามแต่ละพื้นที่ โดยทั่วไปการขนส่งหลัก ๆ คือ 1) การนำรถบรรทุกสินค้าวิ่งข้ามพรมแดน 2) การขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ระหว่างรถผู้ประกอบการ และ 3) การเปลี่ยนหัวลากของรถขนส่งสินค้าโดยการขนส่งสินค้าทางถนนระหว่างไทย-สปป.ลาว มีการขนส่งครบทั้ง 3 รูปแบบ และสามารถดำเนินการได้ตามกรอบความตกลงทวิภาคีระหว่างไทย-สปป.ลาว ซึ่งรองรับการขนส่งสินค้าข้ามแดนรถขนส่งสินค้าของไทยรวมถึงพนักงานขับรถไทยสามารถเข้าสู่อีสป.ลาว ได้โดย

ไม่ต้องเปลี่ยนถ่ายสินค้าหรือหัวลาก-หางลาก ซึ่งต่างกับการขนส่งระหว่างไทย-เมียนมาร์ และไทย-กัมพูชา ที่ยังเป็นการขนส่งแบบวิ่งข้ามพรมแดนและขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์เท่านั้น จากข้อจำกัดของข้อตกลงต่าง ๆ ทั้งนี้ ในทางปฏิบัติการขนส่งไปยังเมียนมาร์ ผู้ขนส่งสินค้าอาจมีการเจรจาและเสียค่าปรับเป็นครั้งคราวเพื่อทำให้สามารถขนส่งสินค้าไปยังเมืองชั้นในของเมียนมาร์

สำหรับประเทศมาเลเซียมีลักษณะการขนส่งสินค้าทางถนนที่แตกต่างออกไป คือ นอกจากมีการขนส่งสินค้าโดยการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์แล้วยังมีการขนถ่ายสินค้าที่ด่าน ซึ่งการขนส่งทั้ง 2 รูปแบบ กิจกรรมการขนถ่ายสินค้าเกิดขึ้นที่ด่านบูกิตคายูอิตัม ที่ประเทศมาเลเซีย เนื่องจากจากการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์ไม่มีสถานีขนถ่ายสินค้าพรมแดนในฝั่งไทย ทำให้การขนถ่ายสินค้าทั้งหมดต้องทำที่ด่านบูกิตคายูอิตัม ประเทศมาเลเซีย โดยรูปแบบการขนถ่ายตู้คอนเทนเนอร์จะใช้การยกตู้คอนเทนเนอร์จากรถขนส่งของประเทศไทยไปยังรถขนส่งของประเทศมาเลเซีย นอกจากนี้ ในปัจจุบันไทยกับมาเลเซียได้มีแผนที่จะกำหนดความตกลงในการขนส่งด้วยรถบรรทุกผ่านเข้าประเทศ แต่ก็ยังไม่ได้มีการบังคับใช้ในขณะนี้ ส่วนการขนถ่ายสินค้า มาเลเซียไม่อนุญาตให้รถบรรทุกสินค้าประเภทรถ 10 ล้อของไทยเข้าไปส่งสินค้าในมาเลเซีย โดยให้เหตุผลว่ารถไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล ทำให้ผู้ส่งออกของไทยต้องขนถ่ายสินค้าขึ้นรถมาเลเซียที่บริเวณชายแดนทำให้เกิดความล่าช้าและมีผลเสียต่อสินค้าเกษตรประเภทผักผลไม้ นอกจากนี้ ในปัจจุบันที่ด่านสะเดาไม่มีสถานีขนถ่ายสินค้าพรมแดนในฝั่งไทย ทำให้การขนถ่ายสินค้าทั้งหมดต้องทำที่ด่านบูกิตคายูอิตัม ประเทศมาเลเซีย โดยรูปแบบการขนถ่ายสินค้าจากรถขนส่งของประเทศไทยไปยังรถขนส่งของประเทศมาเลเซีย

**สัดส่วนจำนวนเที่ยวการขนส่งสินค้าขาออก ณ ด่าน (ศุลกากร) สะเดา
จำแนกตามลักษณะการบรรทุก/ประเภท ปี 2557**

ที่มา : กรมศุลกากรและกรมการขนส่งทางบก ประมวลผลโดยศูนย์ความเป็นเลิศด้านโลจิสติกส์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

จากการลงพื้นที่สำรวจข้อมูลที่ด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ซึ่งเป็นด่านศุลกากรหลัก พร้อมทั้งมีการประชุมระดมความคิดเห็นกับผู้ประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเส้นทางไทย-มาเลเซีย ทำให้ทราบถึงข้อมูลเชิงลึกในพื้นที่ที่ทำให้ผู้ประกอบการไทยมีความสามารถในการแข่งขันต่ำกว่ามาเลเซีย สภาพดำเนินการที่สำคัญพบว่าสินค้าขาออกที่สำคัญ คือ สินค้าไฮเทคและสินค้าอุปโภคบริโภค มีต้นทุนการขนส่งที่ กทม. ปริมณฑล และชลบุรี และส่วนใหญ่บรรจุตู้คอนเทนเนอร์ขนาด 40 พุด และ 20 พุด ส่วนยางพารา มีต้นทุนการขนส่งอยู่ที่สงขลา ตรัง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี ปัตตานี และนราธิวาส โดยจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้า/ตู้สินค้า ตั้งอยู่ในเขตมาเลเซีย และรถหัวลากส่วนใหญ่เป็นรถป้ายทะเบียนไทย รองลงมาเป็นรถสองป้ายทะเบียน อย่างไรก็ตาม พบว่าการขนส่งสินค้าทางถนนเส้นทางไทย-มาเลเซีย ยังมีข้อจำกัดที่ทำให้ไทยเสียเปรียบอยู่หลายประการ ได้แก่

- ต้นทุนพลังงานเชื้อเพลิงของมาเลเซียที่ต่ำกว่าไทย ทำให้ผู้ประกอบการขนส่งไทยเสียเปรียบเมื่อมีการเปิดเสรีด้านการคมนาคมขนส่งทางถนนมากขึ้น
- ปัญหาสองป้ายทะเบียนที่ทางการไทยอนุญาตให้รถมาเลเซียจดทะเบียนสองป้ายทะเบียนในฝั่งประเทศไทยได้ ทำให้รถบรรทุกของมาเลเซียข้ามมาขนส่งและให้บริการในประเทศไทย
- รถบรรทุกของประเทศมาเลเซียวิ่งขนส่งเข้ามาในพื้นที่ภาคใต้เกินกว่า 5 กิโลเมตร ซึ่งเป็นระยะทางที่มีข้อตกลงไว้
- พื้นที่บริเวณด่านทั้งฝั่งไทยและมาเลเซียมีจำกัด พิธีการที่ล่าช้าและสภาพถนนที่ไม่สมบูรณ์และยังไม่เพียงพอต่อปริมาณการขนส่ง

ข้อจำกัดเหล่านี้ส่งผลต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย และยังส่งผลกระทบต่อมูลค่าการค้า โดยรวม เพื่อเป็นการลดข้อจำกัดดังกล่าวลงไทยควรเร่งดำเนินการในเรื่องสำคัญ คือ การเร่งติดตามความคืบหน้าข้อตกลงเกี่ยวกับด้านการขนส่งทางถนนระหว่างไทย-มาเลเซีย โดยมี MOU ที่เกี่ยวข้อง 2 ฉบับ ได้แก่ บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งสินค้าผ่านแดนและข้ามแดน และบันทึกความเข้าใจว่าด้วยการอำนวยความสะดวกในการขนส่งผู้โดยสารผ่านแดนและข้ามแดน และการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษบริเวณด่านสะเดาเพื่อให้เกิดความได้เปรียบ

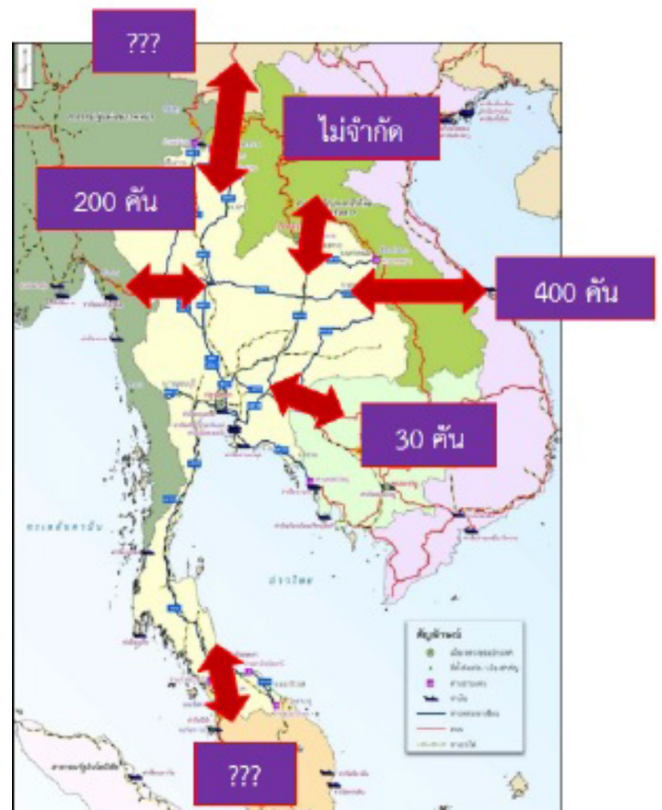

เทียบจากการรวบรวมและขนถ่ายสินค้าในเขตไทย ซึ่งสภาพปัจจุบัน พบว่าสินค้าของไทยและมาเลเซียจะรวบรวมและขนถ่ายบริเวณมาเลเซียทั้งหมด โดยในขณะนี้มีการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสงขลา ซึ่งครอบคลุมด่านสะเดาและด่านปาดังเบซาร์ มีพื้นที่ครอบคลุม 4 ตำบลของอำเภอสะเดา รวม 552.3 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญของภูมิภาคและสามารถเชื่อมโยงท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือปั้ง ท่าเรือกลางมาเลเซีย สนามบินหาดใหญ่ และนิคมอุตสาหกรรมภาคใต้ เข้าด้วยกัน ซึ่งการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษสงขลาจะสอดคล้องกับแผนพัฒนาของรัฐทางภาคเหนือของประเทศไทยและเชื่อมโยงไทยไปยังเขตเศรษฐกิจสุมาตรา ของประเทศอินโดนีเซีย โดยเน้นสนับสนุนอุตสาหกรรมหลักที่สำคัญ คือ เกษตร ประมง สิ่งทอ เครื่องนุ่งห่ม เครื่องหนัง เครื่องเรือน กิจการโลจิสติกส์ นิคมหรือเขตอุตสาหกรรม รวมถึงการท่องเที่ยว และมีการให้สิทธิประโยชน์ด้านการลงทุน / การเงิน ตามประกาศคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนที่ 4/2557 เช่น การยกเว้นและลดหย่อนภาษีเงินได้นิติบุคคล การยกเว้นภาษีนำเข้า เป็นต้น

ทั้งนี้ ภายใต้กรอบความตกลงด้านการขนส่งอาเซียน (พิธีสาร 3 ประเภทและปริมาณของรถ) อนุญาตให้ใช้การขนส่งผ่านแดนที่ 60 คัน ภายหลังเพิ่มเป็น 500 คันต่อประเทศ ทั้งนี้ ปัจจุบันความตกลงระดับทวิภาคีมีการดำเนินการตามรูป

ความตกลงระดับทวิภาคีในปัจจุบัน

- ไทย-ลาว ไม่จำกัดจำนวน
- ไทย-ลาว-เวียดนาม 400 คัน
- ไทย-ลาว-จีน 100 คัน (ปีแรก) และเพิ่มขึ้นทุกปีจนครบ 500 คัน
- ไทย-กัมพูชา 40 คัน (รถบรรทุก 30 คัน)
- ไทย-เมียนมา 200 คัน (รถลงนาม MOU กับเมียนมา)
- ไทย-มาเลเซีย ??? คัน (สินค้านำเข้าเสียภาษี 30,000 ล้านดอลลาร์ต่อปี)

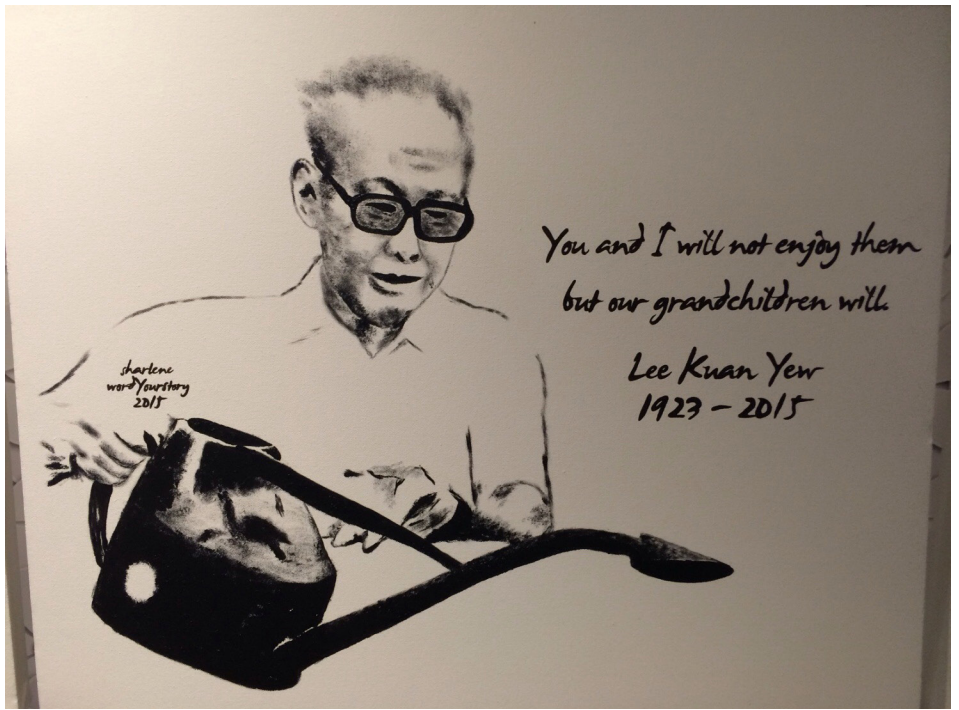
ที่มา : สำนักนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร ธันวาคม 2556

บทบาทของรัฐในการพัฒนาเศรษฐกิจของสิงคโปร์

หากญี่ปุ่นเป็นมหัศจรรย์แห่งเอเชีย สิงคโปร์ก็จะเป็นยิ่งกว่ามหัศจรรย์แห่งเอเชีย ถึงแม้สิงคโปร์จะไม่ได้เป็นประเทศผู้แพ้สงครามที่เสียหายยับเยินเหมือนญี่ปุ่น แต่สิงคโปร์ก็เริ่มต้นประเทศจากการไม่มีอะไรเลย แม้กระทั่งน้ำประปา หลังจากได้รับอิสรภาพจากมาเลเซียในปี 1965 สิงคโปร์มีรายได้ต่อหัวเพียง 516 เหรียญสหรัฐ กว่า 1 ใน 3 ของประชากรอาศัยอยู่ในสลัม อัตราการว่างงานอยู่ที่ 14% และประชากรกว่าครึ่งไม่รู้หนังสือ ขณะที่ในปี 2015 สิงคโปร์มีรายได้ต่อหัวที่ 52,888 เหรียญสหรัฐ (ข้อมูลจาก World Economic Outlook Database April 2016) สูงเป็นอันดับที่ 6 ของโลก และแน่นอนว่าสูงกว่าญี่ปุ่นซึ่งมีรายได้ต่อหัว 32,486 เหรียญสหรัฐ GDP ของสิงคโปร์ ณ ปี 2015 อยู่ที่ 3.08 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ถือว่าสูงมากเมื่อเทียบกับไทย ซึ่งมี GDP อยู่ที่ประมาณ 4 แสนล้านเหรียญสหรัฐ ในขณะที่จำนวนประชากรและขนาดประเทศแตกต่างกันมาก

จากอดีตอันยากลำบากจนถึงปัจจุบัน ภาครัฐมีบทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจของสิงคโปร์อย่างมาก ภาพนี้อาจจะดูขัดกับภาพลักษณ์ของสิงคโปร์ในฐานะเศรษฐกิจเสรีที่นำโดยภาคเอกชน ซึ่งก็มีส่วนจริงอยู่มาก แต่ถ้าภาครัฐของสิงคโปร์ไม่มีวิสัยทัศน์ ไม่มีเสถียรภาพ และที่สำคัญคือ ไม่มีความเข้มแข็งเช่นนี้ สิงคโปร์จะไม่มีวันเป็นเหมือนดังเช่นทุกวันนี้ได้

ระบบราชการของสิงคโปร์ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการพึ่งพิงกันระหว่างภาครัฐและระบบตลาด ภายใต้สโลแกน “Government needs markets and markets need government” โดยเชื่อว่ากลไกตลาดจะนำไปสู่ประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นของภาครัฐ ในขณะที่การบริหารจัดการที่ดีของรัฐจะช่วยลดข้อบกพร่องของกลไกตลาดและกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจอย่างทั่วถึง ด้วยเหตุนี้รัฐบาลสิงคโปร์จึงพยายามแทรกแซงระบบเศรษฐกิจให้น้อยที่สุด โดยถือหลัก “Yellow Page Rule” ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลจะไม่เป็นผู้จัดหาสินค้าหรือบริการใดที่ปรากฏในสมุดหน้าเหลือง แต่ถ้ารัฐบาลจำเป็นต้องเป็นผู้ผลิตสินค้า ก็จะใช้กลไกตลาดเพื่อจัดการกับอุปสงค์และอุปทานของสินค้าและบริการที่รัฐผลิตให้แก่ประชาชน โดยให้ผู้ใช้บริการเป็นผู้จ่าย เช่น การผลิตน้ำประปา โดยรัฐบาลสิงคโปร์สามารถพัฒนาเทคโนโลยีในการนำน้ำเสียมาบำบัดใช้ใหม่และการเปลี่ยนน้ำทะเลให้เป็นน้ำจืด โดยสิงคโปร์เก็บค่าน้ำในราคาคุ้มทุนและเก็บภาษีน้ำเพื่อส่งเสริมการประหยัดน้ำ นอกจากนี้ ค่าน้ำที่ใช้ในบ้านเรือน (Non-Domestic) จะมีราคาสูงกว่าน้ำที่ใช้ในครัวเรือน เนื่องจากการบำบัดเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ทำได้ยากกว่า

นอกจากนี้ ใบอนุญาตการเป็นเจ้าของรถ (Certificate of Entitlement) มีราคาแพงมากและถูกแบ่งสรรโดยการประมูล ซึ่งสามารถจำกัดจำนวนรถยนต์ได้เป็นอย่างดี โดยที่รัฐบาลไม่จำเป็นต้องกำหนดราคาเอง และยังเป็นการสร้างรายได้ให้กับรัฐบาลอีกด้วย

สำหรับโครงสร้างของภาครัฐ กระทรวงต่างๆ ของสิงคโปร์เป็นหน่วยงานที่กำหนดนโยบายเท่านั้น แต่การขับเคลื่อนนโยบายสู่การปฏิบัติอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการอิสระ (Statutory Boards) ซึ่งเป็นการบูรณาการระหว่างภาครัฐด้วยกัน และระหว่างภาครัฐและภาคเอกชน โดยคณะกรรมการเหล่านี้มีอิสระในการกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนและการทำสัญญาจ้าง (Contract Out) รวมทั้งลงทุนในบริษัท (Subsidiaries) เพื่อให้บริษัทเอกชนเข้ามายกระดับการให้บริการภายใต้การกำกับดูแลโดยรัฐ (Corporatization) ซึ่งในด้านเศรษฐกิจมีคณะกรรมการอิสระที่สำคัญ ดังนี้ Agency

for Science, Technology and Research (A*STAR), Standards, Productivity and Innovation Board (SPRING), Economic Development Board (EDB), International Enterprise Singapore (IE) และ Singapore Tourism Board (STB), Competition Commission of Singapore (CCS) กลไกการบริหารราชการข้างต้นส่งผลให้สิงคโปร์สามารถปรับปรุงกฎระเบียบและออกมาตรการสนับสนุนภาคเอกชนได้อย่างรวดเร็ว ทั้งยังง่ายต่อการแต่งตั้งและยุบเลิกได้ตามความจำเป็น

นโยบายอุตสาหกรรมของสิงคโปร์ถูกวางแผนไว้อย่างมีระบบ โดย Economic Development Board (EDB) ซึ่งถูกก่อตั้งเมื่อปี 1961 และมีส่วนสำคัญในการแสวงหาโอกาส บ่มเพาะ และพัฒนาอุตสาหกรรมของสิงคโปร์ ที่ทำให้สิงคโปร์กลายเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจของภูมิภาคและของโลก ซึ่งอุตสาหกรรมที่สิงคโปร์เป็นผู้นำในปัจจุบัน ได้แก่ การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน

พลังงานและเคมีภัณฑ์ วิทยาศาสตร์การแพทย์ วิศวกรรมทางทะเล โลจิสติกส์ และอิเล็กทรอนิกส์ โดยระยะเวลาในการบ่มเพาะอุตสาหกรรมใหม่อยู่ระหว่าง 5-10 ปี ซึ่งหลังจากที่อุตสาหกรรมใหม่สามารถอยู่ได้ด้วยตัวเองแล้ว ก็จะถูกพัฒนาให้เป็น Cluster ทั้งนี้ อุตสาหกรรมที่ปัจจุบันอยู่ระหว่างการบ่มเพาะของสิงคโปร์ ได้แก่ อุตสาหกรรมอวกาศ อุตสาหกรรมเพื่อความปลอดภัยและความมั่นคง (Safety and Security) และ Synthetic Biology ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่ใช้ประโยชน์จากอุตสาหกรรมที่สิงคโปร์มีความเข้มแข็งอยู่แล้ว

ในด้านการค้า รัฐบาลสิงคโปร์ให้ความสำคัญอย่างมากกับการแข่งขันที่เป็นธรรม โดยบังคับใช้กฎหมายแข่งขันทางการค้า (Competition Act) ให้เป็นกลไกสำคัญ ซึ่งครอบคลุมกิจกรรมทางการค้า ทางเศรษฐกิจทุกประเภท และบังคับใช้กับทั้งนิติบุคคล สมาคมการค้า หรือวิชาชีพเฉพาะ และองค์กรที่ไม่แสวงหากำไร รวมทั้ง State Owned Enterprises (SOEs) และ Government-Linked Companies นอกจากนี้ ยังบังคับใช้กับผู้ประกอบธุรกิจที่ไม่ได้อยู่ในสิงคโปร์ด้วย เนื่องจากกฎหมายแข่งขันทางการค้าของสิงคโปร์ได้กำหนดสิทธิในการบังคับใช้กฎหมายนอกอาณาเขตไว้ด้วย (Extraterritorial Application)

อีกหนึ่งอุตสาหกรรมที่สิงคโปร์มีความสามารถในการแข่งขันสูงมาก คือ อุตสาหกรรมบริการทางการเงิน ซึ่งมีมูลค่าสูงถึงร้อยละ 13 ของ GDP เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 5 ในทศวรรษ 1970 โดยสิงคโปร์เป็นผู้นำด้านการบริการ Private Banking, FX and Derivatives Trading, Asset Management, Insurance และเป็นตลาดอัตราแลกเปลี่ยนซื้อขายกันที่ต่างประเทศ (Offshore) ของเงินหยวนที่มีมูลค่าสูงมาก โดยกฎเกณฑ์สำคัญของการพัฒนาอุตสาหกรรมการเงินของสิงคโปร์คือ การเปิดเสรีทางการเงินอย่างค่อยเป็นค่อยไป โดยธนาคารต่างชาติสามารถทำการธนาคารเพื่อธุรกิจรายย่อย (Retail Banking) และรายใหญ่ (Wholesale Banking) ได้ และไม่มีข้อจำกัดในการถือหุ้นของชาวต่างชาติในภาคธนาคาร

นอกจากนี้ รัฐบาลสิงคโปร์เป็นตัวอย่างที่ดีในด้านการรักษาวินัยทางการคลังที่เข้มงวด โดยสินทรัพย์รัฐบาลไม่สามารถขายทอดตลาดเพื่อให้รัฐบาลใช้จ่ายได้ ผลตอบแทนจากการลงทุนในสินทรัพย์ของรัฐบาลสามารถเอาไปใช้จ่ายได้เพียงร้อยละ 50 เท่านั้น รัฐบาลชุดใหม่ไม่สามารถใช้เงินงบประมาณเกินดุลจากรัฐบาลชุดเก่าได้ และประธานาธิบดีมีอำนาจในยับยั้งฝ่ายบริหารในการนำเงินทุนสำรองมาใช้จ่าย ทั้งนี้เงินงบประมาณของแต่ละกระทรวงจะเพิ่มตามอัตราการขยายตัวของ GDP และอัตราภาษีถูกจำกัดให้อยู่ในระดับต่ำ

ในด้านทรัพยากรมนุษย์ สิงคโปร์พัฒนามาถึงจุดนี้ไม่ได้หากไม่มีพลเมืองที่มีคุณภาพ โดยสิงคโปร์ให้โอกาสคนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้ประสบการณ์และมีอิสระในการผลักดันความคิดริเริ่ม ตัวอย่างที่เห็นได้ชัดเจนคือ วิทยาการทุกคนจากหน่วยงานภาครัฐสิงคโปร์ที่มาบรรยายให้พวกเราฟังนั้น ล้วนแล้วแต่เป็นคนวัยทำงานที่อายุไม่มากนัก ซึ่งแต่ละคนมีตำแหน่งสูงและมีความรอบรู้

ในสายงานของคุณเป็นอย่างดี และมีทักษะในการนำเสนอ และใช้ภาษาอังกฤษที่เยี่ยม ทั้งนี้เป็นผลจากการให้ความสำคัญกับทุนมนุษย์และวางแผนพัฒนากำลังคนให้สอดคล้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในอนาคตที่สิงคโปร์มีความได้เปรียบ ในขณะที่เดียวกันสิงคโปร์พยายามพัฒนาสวัสดิการสังคมและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อดึงดูดแรงงานที่มีฝีมือและนักวิจัยจากต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนด้านค่าใช้จ่ายเพื่อให้นักวิจัยไปทำงานในบริษัทที่สิงคโปร์เป็นเจ้าของหรือมีหุ้นส่วน นอกจากนี้ สิงคโปร์ได้พัฒนาคนให้เป็นผู้ประกอบการด้วยการสร้างสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เอื้ออำนวย อาทิ การปรับกระบวนการจดทะเบียนและเอกสารต่างๆ ผ่อนปรนการขอใบอนุญาตทำงาน และการจัดสำนักงานและพื้นที่ที่ปะทะเพื่อพัฒนา Startup เช่น Block 71 ซึ่งรัฐบาลได้เช่าสถานที่เพื่อรองรับการเกิดชุมชนนวัตกรรมและนักลงทุนในธุรกิจเกิดใหม่ เพื่อทำให้สิงคโปร์กลายเป็นจุดหมายของ Startup ในอาเซียนที่จะเข้ามาจดทะเบียนและใช้เป็นที่ตั้งสำนักงานใหญ่ อย่างไรก็ตาม สิ่งทีวิทยาการทุกคนที่มาบรรยายให้พวกเราฟังกล่าวยอมรับร่วมกันคือ สิงคโปร์ล้มเหลวในการแก้ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ เพราะไม่สามารถเพิ่มอัตราการเกิดได้ จึงน่าคิดว่าอนาคตประเทศไทยจะเป็นอย่างไร เพราะทั้งสิงคโปร์และญี่ปุ่นยังไม่ประสบความสำเร็จในการแก้ปัญหานี้

กล่าวโดยสรุปแล้วสิ่งที่ทุกคนไม่ค่อยตระหนักถึงแต่เป็นหนึ่งในกฎเกณฑ์ที่สำคัญที่สุดที่ทำให้สิงคโปร์พัฒนามาถึงปัจจุบันนี้ได้คือ การมีภาครัฐที่เข้มแข็ง และมีประสิทธิภาพ ข้าราชการถือเป็นอาชีพที่มีเงินเดือนสูงเป็นลำดับขั้นๆ และมีเงินเดือนน้อยกว่าภาคเอกชนไม่มาก โดยเฉลี่ยแค่ 10-20% เท่านั้น ภาครัฐของสิงคโปร์ตระหนักถึงข้อจำกัดของประเทศ และได้มีการวางแผนในการแก้ไขปัญหาได้อย่างตรงจุด และใช้จุดได้เปรียบของประเทศให้เป็นประโยชน์ ปัจจุบันนี้ภาครัฐของสิงคโปร์ดำเนินนโยบายโดยการอิงกับกลไกตลาดอย่างเข้มแข็ง จึงทำให้ภาครัฐและเอกชนสามารถพัฒนาาร่วมกันได้อย่างดี และยกระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของประชากร จนยากที่จะหาประเทศใดเสมอเหมือน 🏆

ภาพรวมเศรษฐกิจไทย

เศรษฐกิจของไทย เดือนมีนาคม 2559 พื้นตัวอย่างค่อยเป็นค่อยไปโดยได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวที่ยังคงขยายตัวได้อย่างต่อเนื่อง ประกอบกับภาคการส่งออกสินค้าของไทยยังคงขยายตัว และส่วนหนึ่งเป็นผลจากการที่รัฐบาลได้ออกมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม เศรษฐกิจไทยยังได้รับผลกระทบจากความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลกและเศรษฐกิจประเทศคู่ค้า

เสถียรภาพเศรษฐกิจในประเทศ เดือนมีนาคม 2559 อยู่ในเกณฑ์ดีและมีเสถียรภาพ โดยอัตราการว่างงานสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ยังอยู่ในระดับต่ำที่ร้อยละ 1.0 ของกำลังแรงงานรวม อัตราเงินเฟ้อทั่วไปหดตัวร้อยละ 0.5 ตามการลดลงของหมวดพลังงานเป็นสำคัญ โดยเฉพาะราคาขายปลีกน้ำมัน สัดส่วนหนี้สาธารณะต่อ GDP ข้อมูลล่าสุด ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2559 อยู่ที่ร้อยละ 44.1 ซึ่งถือว่าสถานะหนี้ของไทยยังมีความมั่นคงและต่ำกว่ารอบความมั่นคงทางการคลังที่ตั้งไว้คือไม่เกินร้อยละ 60.0

เสถียรภาพเศรษฐกิจนอกประเทศ เดือนมีนาคม 2559 อยู่ในระดับมั่นคงและสามารถรองรับความเสี่ยงจากความผันผวนของเศรษฐกิจโลกได้ สะท้อนได้จากทุนสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูงที่ 175.1 พันล้านเหรียญสหรัฐ

ภาคอุปทาน เดือนมีนาคม 2559 ในภาพรวมยังคงได้รับแรงสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยว สะท้อนได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศขยายตัวในอัตราสูงที่ร้อยละ 15.4 โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากเอเชียตะวันออกและยุโรป นอกจากนี้ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรมกลับมาขยายตัวอีกครั้ง โดยขยายตัวร้อยละ 1.8 สำหรับภาคเกษตรกรรมยังคงชะลอตัว สะท้อนได้จากดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร และดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่ยังคงหดตัว โดยหดตัวร้อยละ 3.5 และ 1.7 ตามลำดับ สินค้าเกษตรที่ราคาลดลง ได้แก่ ข้าวเปลือก ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพด

การบริโภคภาคเอกชน เดือนมีนาคม 2559 ยังคงทรงตัว โดยปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD ขยายตัวร้อยละ 18.5 ส่วนยอดจำหน่ายรถยนต์และยอดการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่ หดตัวร้อยละ 9.4 และ 1.6 ตามลำดับ เนื่องจากผู้บริโภคยังมีความกังวลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจที่ฟื้นตัวช้า และความไม่แน่นอนของภาวะเศรษฐกิจโลก จึงชะลอการใช้จ่ายใช้สอย

การลงทุนภาคเอกชน เดือนมีนาคม 2559 ในภาพรวมขยายตัวดีขึ้นต่อเนื่องจากเดือนที่ผ่านมา โดยเฉพาะการลงทุนในหมวดก่อสร้าง สะท้อนได้จากยอดการจัดเก็บภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์ และยอดจำหน่ายปูนซีเมนต์ ขยายตัวร้อยละ 11.9 และ 3.4 ตามลำดับ เนื่องจากมาตรการกระตุ้นภาคอสังหาริมทรัพย์ และการลงทุนภาครัฐเกี่ยวกับโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ยอดการสั่งซื้อในอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเพิ่มสูงขึ้น ส่วนการลงทุนในหมวดเครื่องมือเครื่องจักรขยายตัวเพิ่มขึ้นเช่นกัน สะท้อนได้จากปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD ขยายตัวร้อยละ 6.5

ที่มา : ธนาคารแห่งประเทศไทย, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, เว็บไซต์สำนักงานสถิติของประเทศต่างๆ

ประเทศ	อัตราเงินเฟ้อเฉลี่ย	Real GDP (%y-o-y)	
	ม.ค. - มี.ค. 2559	ปี 57	ปี 58
ไทย	-0.51	0.9	2.8
มาเลเซีย	3.4	6.0	5.0
ฟิลิปปินส์	1.5	6.1	5.8
สิงคโปร์	-0.8	2.9	2.0
อินโดนีเซีย	4.34	5.0	4.8
เวียดนาม	1.25	6.0	-
อินเดีย	5.23	7.1	7.3
จีน	2.1	7.4	6.9

ข้อมูลเศรษฐกิจไทย	ปี 58			ปี 59		
	ทั้งปี	Q3	Q4	Q1	ก.พ.	มี.ค.
Real GDP (%y-o-y)						
อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจ	2.8	2.9	2.8	-	-	-
เสถียรภาพเศรษฐกิจ						
ดุลบัญชีเดินสะพัด (พันล้าน USD)	34.84	7.2	13.05	-	7.4	-
ทุนสำรองระหว่างประเทศ (พันล้าน USD)	156.5	155.5	156.5	175.1	168.0	175.1
อัตราเงินเฟ้อทั่วไป (%y-o-y)	-0.9	-1.1	-0.9	-0.5	-0.5	-0.5
อัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน (%y-o-y)	1.1	1.0	0.8	0.7	0.7	0.8
หนี้สาธารณะต่อ GDP (%)	44.4	43.3	44.4	-	44.1	-
อัตราการว่างงาน (%)	0.9	0.9	0.8	0.9	0.9	1.0
การส่งออก-นำเข้า (%y-o-y)						
มูลค่าการส่งออกในรูป USD	-5.8	-5.3	-8.1	0.9	10.3	1.3
มูลค่าการนำเข้าในรูป USD	-11.0	-15.3	-12.6	-12.0	-16.8	-6.9
อุปทาน (%y-o-y)						
ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร	-5.3	-10.6	-3.2	-1.9	-2.0	-3.5
ดัชนีราคาสินค้าเกษตร	-6.1	-4.7	-5.8	-5.2	-7.5	-1.7
ดัชนีผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม	0.3	0.9	0.2	-1.1	-1.7	1.8
จำนวนนักท่องเที่ยวต่างประเทศ	20.4	24.3	3.7	15.5	16.0	15.4
การบริโภคเอกชน (%y-o-y)						
ภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ ราคาคงที่	1.0	-0.7	2.0	0.1	3.0	-1.6
ยอดจำหน่ายรถยนต์นั่ง	-19.1	-24.9	-11.7	-	-29.9	-
ยอดจำหน่ายรถยนต์	-0.2	-10.6	2.3	-3.3	-11.1	-9.4
ปริมาณนำเข้าสินค้าอุปโภคบริโภคในรูป USD	2.2	1.5	-4.4	3.6	-4.2	18.5
การลงทุนเอกชน (%y-o-y)						
ปริมาณนำเข้าสินค้าทุนในรูป USD	-2.2	-10.8	0.2	-1.0	-11.6	6.5
ยอดจำหน่ายรถยนต์เชิงพาณิชย์	-2.6	-0.3	17.2	-	1.9	-
ภาษีธุรกรรมอสังหาริมทรัพย์	7.7	-0.5	21.6	4.5	3.7	11.9
ยอดขายปูนซีเมนต์	-0.4	-0.7	2.1	3.1	6.0	3.4

ตัวชี้วัดเศรษฐกิจการค้า

ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปของประเทศ เดือนเมษายน 2559 มีค่าเท่ากับ 106.42 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ดัชนีสูงขึ้นร้อยละ 0.07 จากการสูงขึ้นของราคาสินค้าหมวดอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ ได้แก่ เนื้อสุกร ปลาและสัตว์น้ำ ไข่ไก่ ผักและผลไม้สด และหมวดการตรวจรักษาและบริการส่วนบุคคล ได้แก่ ค่าคนไข้ใน ค่าบริการส่วนบุคคล อาทิ ค่าตัดผมชาย ค่าแต่งผมสตรี อย่างไรก็ตาม อัตราเงินเฟ้อยังคงได้รับผลกระทบทางลบจากหมวดยานพาหนะ การขนส่ง การสื่อสาร และน้ำมันเชื้อเพลิงภายในประเทศ ซึ่งผลกระทบดังกล่าวมีแนวโน้มลดลงในช่วงระยะเวลา 3-4 เดือนที่ผ่านมา เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม 2559 เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.55 โดยได้รับอิทธิพลสำคัญมาจากผักสด เนื้อสุกร อาหารโหระขี้ และน้ำมันเชื้อเพลิง ขณะที่ดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน (ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไปไม่รวมกลุ่มราคาอาหารสดและพลังงาน) ยังคงขยายตัวสูงขึ้นที่ร้อยละ 0.78 (YoY) สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคเทียบเฉลี่ยเดือนมกราคม-เมษายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 ลดลงร้อยละ 0.35

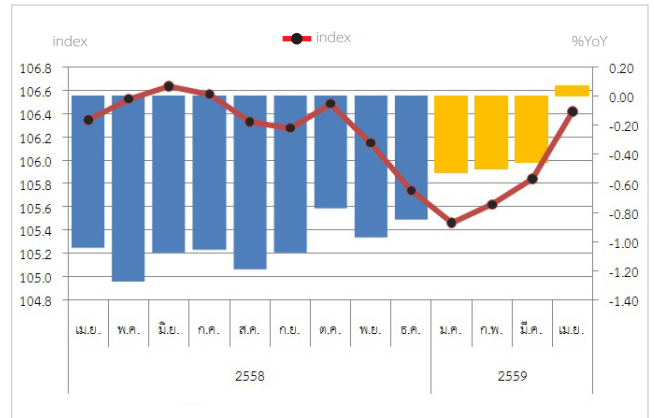
คาดการณ์อัตราเงินเฟ้อปี 2559 ประมาณการอัตราเงินเฟ้อปี 2559 อยู่ระหว่างร้อยละ 0.0-1.0

ดัชนีราคาผู้ผลิต เดือนเมษายน 2559 มีค่าเท่ากับ 101.1 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 1.7 จากการลดลงของผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม ได้แก่ น้ำมันดีเซล น้ำมันเครื่องบิน น้ำมันเบนซิน น้ำมันเตา น้ำมันก๊าด ก๊าซปิโตรเลียมเหลว (LPG) และยางมะตอย ตามภาวะราคาตลาดโลก **เคมีภัณฑ์และผลิตภัณฑ์เคมี** ได้แก่ เม็ดพลาสติก และยางสังเคราะห์ ตามการลดลงของราคาน้ำมัน **โลหะขั้นมูลฐานและผลิตภัณฑ์โลหะ** ได้แก่ เหล็กแท่ง เหล็กแผ่น เหล็กเส้นและเหล็กฉาก ราคาเคลื่อนไหวตามภาวะตลาดโลก เมื่อเทียบกับเดือนมีนาคม 2559 ดัชนีราคาผู้ผลิตสูงขึ้นร้อยละ 0.7 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากราคาน้ำมันเชื้อเพลิง ยางพารา และเม็ดพลาสติก ราคาปรับสูงขึ้นตามภาวะตลาดโลก สำหรับดัชนีราคาผู้ผลิตเทียบเฉลี่ยเดือน มกราคม-เมษายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 ลดลงร้อยละ 2.3

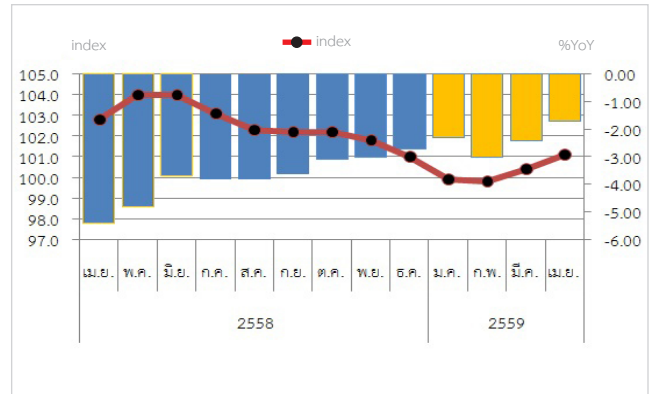
ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง เดือนเมษายน 2559 มีค่าเท่ากับ 118.6 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน ลดลงร้อยละ 2.6 จากการลดลงของราคาสินค้าหมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก จากภาวะปริมาณเหล็กส่วนเกินที่สูง ทำให้เหล็กเริ่มมีราคาลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่เดือนกรกฎาคม 2557 ส่งผลให้ราคาเหล็กในตลาดโลกลดลงมาก ประกอบกับมีเหล็กราคาต่ำจากประเทศจีนเข้ามาแข่งขันเหล็กในประเทศ รวมถึงราคาน้ำมันดิบในตลาดโลกลดลง ส่งผลให้ต้นทุนลดลง **หมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา** เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้าดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างสูงขึ้นร้อยละ 1.6 โดยมีสาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของหมวดซีเมนต์ หมวดเหล็กและผลิตภัณฑ์เหล็ก หมวดอุปกรณ์ไฟฟ้าและประปา หมวดที่ดัชนีราคาลดลง ได้แก่ หมวดวัสดุก่อสร้างอื่นๆ สำหรับหมวดไม้และผลิตภัณฑ์ไม้ หมวดผลิตภัณฑ์คอนกรีต หมวดกระเบื้อง หมวดวัสดุฉนวนผิว และหมวดสุขภัณฑ์ ราคาไม่เปลี่ยนแปลง สำหรับดัชนีราคาวัสดุก่อสร้างเทียบเฉลี่ยเดือนมกราคม-เมษายน 2559 กับช่วงเดียวกันของปี 2558 ลดลงร้อยละ 4.5

ที่มา : กองสารสนเทศและดัชนีเศรษฐกิจการค้า สำนักงานนโยบายและยุทธศาสตร์การค้า กระทรวงพาณิชย์

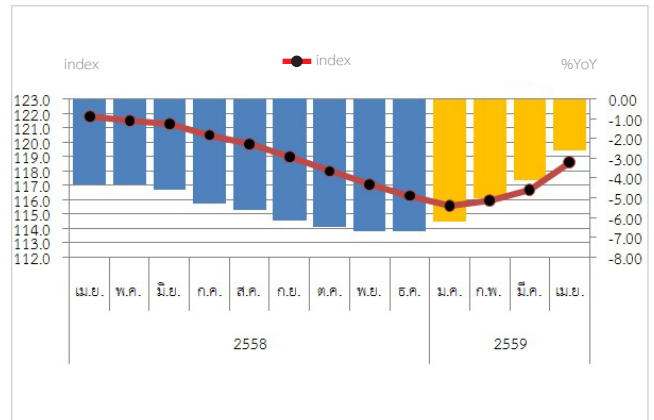
ดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป (ปี 2554 = 100)

ดัชนีราคาผู้ผลิต (ปี 2553 = 100)

ดัชนีราคาวัสดุก่อสร้าง (ปี 2548 = 100)

การค้าระหว่างประเทศของไทย : มีนาคม 2559

การค้าระหว่างประเทศของไทย

	มูลค่า		การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	มีนาคม 59	ม.ค.-มี.ค.2559	มีนาคม 59	ม.ค.-มี.ค. 2559
ส่งออก	19,125	53,829	1.30	0.90
นำเข้า	16,159	45,640	-6.94	-12.00
ดุลการค้า	2,966	8,189		

สินค้าและตลาดส่งออก 5 อันดับแรก เดือน มี.ค. 59

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
รถยนต์และส่วนประกอบ	2,517	2.9	13.2	สหรัฐอเมริกา	2,050	-1.4	10.7
เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์	1,322	-6.2	6.9	จีน	1,847	-5.4	9.7
อัญมณีและเครื่องประดับ	1,260	43.8	6.6	ญี่ปุ่น	1,709	-6.1	8.9
เครื่องจักรกล	749	28.9	3.9	มาเลเซีย	1,011	5.9	5.3
เม็ดพลาสติก	671	-6.3	3.5	ฮ่องกง	894	-2.6	4.7

สินค้าและแหล่งนำเข้า 5 อันดับแรก เดือน มี.ค. 59

สินค้า	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)	ประเทศ	มูลค่า	Δ (%YoY)	สัดส่วน (%)
เครื่องจักรกลและส่วนประกอบ	1,535	-5.0	9.5	จีน	3,351	21.5	20.7
เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ	1,513	26.3	-6.9	ญี่ปุ่น	2,520	-16.4	15.6
เคมีภัณฑ์	1,109	-6.9	6.9	สหรัฐอเมริกา	1,054	-4.5	6.5
น้ำมันดิบ	975	-44.0	6.0	มาเลเซีย	922	-8.3	5.7
เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์	870	-5.4	5.4	เกาหลีใต้	706	14.6	4.4

ดัชนีราคาส่งออก-นำเข้า

ดัชนีราคา	การเปลี่ยนแปลง (%MoM)			การเปลี่ยนแปลง (%YoY)	
	ม.ค. 59	ก.พ. 59	มี.ค. 59	มี.ค. 59	ม.ค.-มี.ค. 59
ส่งออก	-0.4	0.1	0.7	-2.0	-2.5
นำเข้า	-1.4	0.1	1.5	-6.5	-7.7

หมายเหตุ มูลค่า : ล้านเหรียญสหรัฐ

การส่งออก

เดือนมีนาคม 2559 มีมูลค่า 19,125 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 1.30 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยภาพรวมของสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตรหดตัวร้อยละ 1.5 โดยผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-12.6%) ยางพารา (-21.1%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-1.8%) ในขณะที่ข้าว (+7.3%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็ง กระป๋องและแปรรูป (+11.7%) และน้ำตาล (+6.0%) สินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 3.4 โดยอัญมณีและเครื่องประดับ (+43.8%) แผงวงจรไฟฟ้า (+2.2%) และเครื่องจักรกล (+28.9) ในขณะที่รถยนต์และอุปกรณ์ (-2.9%) เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-6.2%) น้ำมันสำเร็จรูป (-51.5%) เม็ดพลาสติก (-6.3%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (-1.4%) จีน (-5.4%) ญี่ปุ่น (-6.1%) มาเลเซีย (+5.9%) ฮ่องกง (-2.6%)

ภาพรวมการส่งออกมกราคม-มีนาคมปี 2559 มีมูลค่า 53,829 ล้านเหรียญสหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.90 โดยสินค้าเกษตร/อุตสาหกรรมเกษตร ภาพรวมลดลงร้อยละ 1.7 โดยยางพารา (-22.2%) อาหารทะเลแช่แข็งและแปรรูป (-7.5%) ผลิตภัณฑ์มันสำปะหลัง (-16.5%) ในขณะที่ยาง (+11.8%) น้ำตาล (+30.0%) ผัก ผลไม้สดแช่แข็งและแปรรูป (+14.3%) ส่วนสินค้าอุตสาหกรรมสำคัญภาพรวม เพิ่มขึ้นร้อยละ 3.0 โดยรถยนต์และอุปกรณ์ (+1.5%) อัญมณีและเครื่องประดับ (+72.3%) ในขณะที่เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ (-6.7%) เม็ดพลาสติก (-9.3%) ตลาดส่งออกสำคัญของไทย 5 ลำดับแรก ได้แก่ สหรัฐอเมริกา (-3.2%) ญี่ปุ่น (+5.7%) จีน (-6.4%) ฮ่องกง (+0.6%) ออสเตรเลีย (+7.2%)

การนำเข้า

เดือนมีนาคม 2559 มีมูลค่า 16,159 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 6.94 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-44.0%) เคมีภัณฑ์ (-6.9%) เครื่องจักรกล (-5.0%) และเหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-5.4%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+26.3%) ส่วนประกอบยานยนต์ (+7.1%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+21.5%) ญี่ปุ่น (-16.4%) สหรัฐอเมริกา (-4.5%) มาเลเซีย (-8.3%) เกาหลีใต้ (+14.6%)

ภาพรวมการนำเข้ามกราคม-มีนาคมปี 2559 มีมูลค่า 45,640 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 12.00 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่ผ่านมา โดยเป็นการลดลงของน้ำมันดิบ (-44.1%) เครื่องจักรกล (-6.6%) เคมีภัณฑ์ (-10.4%) เหล็ก เหล็กกล้าและผลิตภัณฑ์ (-22.8%) ขณะที่เครื่องจักรไฟฟ้า (+11.8%) แหล่งนำเข้าสำคัญของไทย 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน (+0.8%) ญี่ปุ่น (-8.5%) สหรัฐอเมริกา (-14.6%) มาเลเซีย (-13.5%) และเกาหลีใต้ (-9.7%)

ดุลการค้า

เดือนมีนาคม 2559 เกิดดุลการค้ามูลค่า 2,966 ล้านเหรียญสหรัฐ ขณะที่ภาพรวมดุลการค้า 2559 (ม.ค.-มี.ค.) เกิดดุลการค้ามูลค่า 8,189 ล้านเหรียญสหรัฐ

ราคาสินค้าส่งออก

ดัชนีราคาสินค้าส่งออกเดือนมีนาคม 2559 อยู่ที่ 95.1 (ปี2555=100) ลดลงร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคาส่งออกทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงร้อยละ 0.5 หมวดสินค้าแร่และเชื้อเพลิง ลดลงร้อยละ 11.8 หมวดสินค้าเกษตรกรรม ลดลงร้อยละ 7.0 หมวดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ลดลงร้อยละ 2.1

ราคาสินค้านำเข้า

ดัชนีราคาสินค้านำเข้าเดือนมีนาคม 2559 อยู่ที่ 91.1 (ปี 2555=100) ลดลงร้อยละ 6.5 เมื่อเทียบกับเดือนเดียวกันของปีก่อน จากการลดลงของดัชนีราคานำเข้าทุกหมวดสินค้า ได้แก่ หมวดสินค้าเชื้อเพลิงลดลงร้อยละ 29.7 หมวดสินค้าทุนลดลงร้อยละ 0.5 หมวดสินค้าสินค้าวัตถุดิบและกึ่งสำเร็จรูปลดลงร้อยละ 2.2 หมวดสินค้าอุปโภคบริโภค ลดลงร้อยละ 0.7 และหมวดยานพาหนะและอุปกรณ์การขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.2

สถานการณ์ราคาทองคำ ราคาน้ำมัน อัตราแลกเปลี่ยน และราคาสินค้าเกษตร : เมษายน 2559

ราคาทองคำ

ราคาทองคำเดือนเมษายนโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 20,669.05 บาท ลดลงร้อยละ 0.46 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า ราคาทองคำปรับตัวลดลงจากเดือนก่อนไม่มากนัก ซึ่งในช่วงแรกของเดือนราคาทองคำร่วงลงมาก เนื่องจากการแข็งค่าของเงินดอลลาร์ หลังธนาคารกลางสหรัฐฯ (เฟด) มีสัญญาณการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเร็วกว่าที่ตลาดคาดการณ์ไว้ อย่างไรก็ตาม จากการประชุมล่าสุด เฟดอาจจะชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยในปีนี้ออกไปก่อน เนื่องจากมีแนวโน้มที่จะเผชิญความเสี่ยง อันเป็นผลมาจากวิกฤติในภาคการเงินที่ยังไม่สิ้นสุดลง เฟดจึงต้องใช้ความระมัดระวังในการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย ซึ่งจากกรณีดังกล่าวส่งผลให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯปรับตัวอ่อนค่าลงกระทบต่อราคาทองคำปรับตัวเพิ่มขึ้นในช่วงปลาย ทำให้ภาพรวมราคาทองคำเดือนนี้ปรับลดลงแต่ไม่มากนัก

ราคาน้ำมัน

ราคาน้ำมันดิบเดือนเมษายนปรับตัวเพิ่มขึ้นโดยราคาน้ำมันดิบ WTI เฉลี่ยอยู่ที่ 41.27 เหรียญสหรัฐฯต่อบาร์เรล ปรับตัวเพิ่มขึ้นจากเดือนก่อนหน้าซึ่งอยู่ที่ 38.12 เหรียญสหรัฐฯต่อบาร์เรล ราคาน้ำมันดิบที่ปรับตัวเพิ่มขึ้นเนื่องจากความกังวลนักลงทุนต่อข้อตกลงในการกระชับการผลิตของโอเปก (OPEC) และการคาดการณ์ปริมาณน้ำมันดิบคงคลังที่สูงขึ้น อย่างไรก็ตาม ราคาน้ำมันดิบยังได้รับแรงกดดันจากความต้องการใช้น้ำมันเบนซินที่ปรับตัวลดลง เนื่องจากพายุหิมะในพื้นที่ตะวันออกเฉียงเหนือของสหรัฐฯ ส่งผลทำให้ประชาชนในพื้นที่ไม่สามารถเดินทางด้วยรถยนต์ส่วนบุคคลได้ นอกจากนี้ การอ่อนค่าของเงินดอลลาร์สหรัฐฯเมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลหลัก (ยูโร เยน ปอนด์ ดอลลาร์ แคนาดา โครน และฟรังก์) ส่งผลให้ผู้ถือเงินสกุลอื่นสามารถซื้อน้ำมันดิบได้ในราคาที่ต่ำกว่า

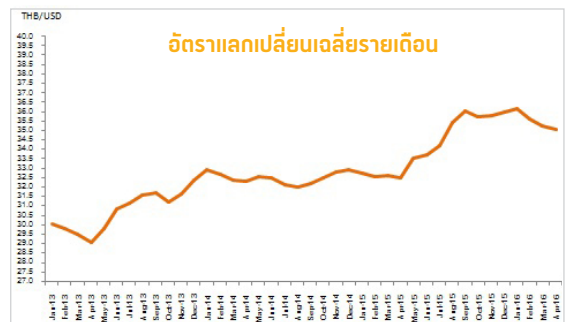
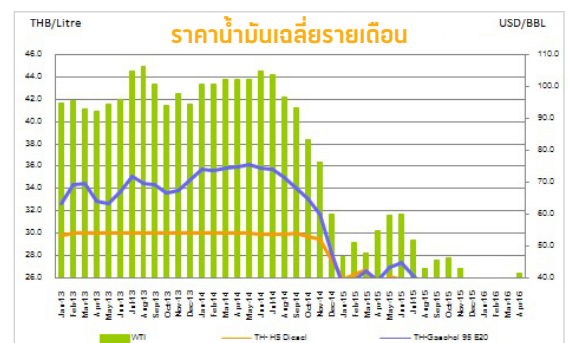
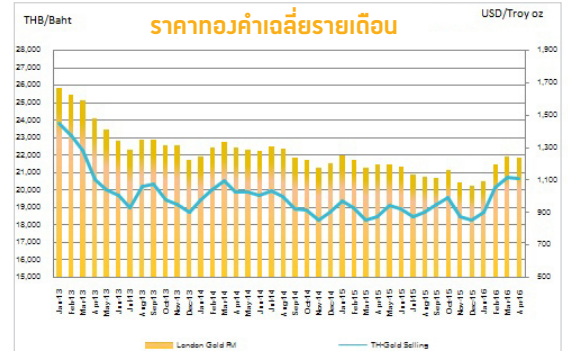
อัตราแลกเปลี่ยน

ค่าเงินบาทเดือนเมษายนแข็งค่าขึ้น โดยเฉลี่ยอยู่ที่ 35.09 บาท ต่อหนึ่งเหรียญสหรัฐฯ แข็งค่าจาก 35.24 บาท ต่อหนึ่งเหรียญสหรัฐฯ เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า เนื่องจากตลาดมองภาพรวมเศรษฐกิจของสหรัฐฯ ที่ยังไม่ดีขึ้น ทำให้ค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯอ่อนค่าลง ส่งผลต่อเนื่องให้ค่าเงินบาทแข็งค่าขึ้น เมื่อเทียบกับค่าเงินดอลลาร์สหรัฐฯ นอกจากนี้ ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อค่าเงินบาทให้แข็งค่าขึ้นมาจากราคาน้ำมันโลกที่ปรับตัวขึ้น และตัวเลขเศรษฐกิจภายในประเทศจากภาพรวมราคาสินค้าเกษตรมีราคาปรับตัวสูงขึ้น ได้แก่ มันสำปะหลัง ยางพารา หอมแดง และกระเทียม ทั้งนี้ การเพิ่มขึ้นของราคาสินค้าเกษตรเกิดจากความต้องการในการส่งออกมีมากขึ้น เพราะผลกระทบจากภาวะภัยแล้งทำให้ผลผลิตส่งออกลดลงในเดือนที่ผ่านมา

สินค้านำเข้า

ข้าว ราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวขาว 5% (ใหม่) เดือนเมษายน 2559 ปรับตัวสูงขึ้นจากเดือนมีนาคม 2559 จากราคา 1,205.00 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 1,232.06 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากปริมาณและความต้องการข้าวของตลาดต่างประเทศเพิ่มขึ้น ประกอบกับคำสั่งซื้อข้าวเพิ่มสูงขึ้น ส่วนราคาขายส่งเฉลี่ยข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2 (ใหม่) ปรับตัวลดลงจาก 2,231.96 บาท/100 กิโลกรัม เป็น 2,195.00 บาท/100 กิโลกรัม เนื่องจากความต้องการข้าวหอมมะลิของผู้ประกอบการลดลง รวมทั้งคำสั่งซื้อจากต่างประเทศน้อยลง โดยในช่วงนี้มีการเตรียมเสนอให้ที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว (นบข.) พิจารณารื้อฟื้นการจัดตั้งสถาบันการพาณิชย์ข้าว เพื่อวิจัยและพัฒนาข้าวไทยไปสู่การเป็นซูเปอร์ฟู้ดส์ (Super Foods) รวมทั้งส่งเสริมผลิตภัณฑ์จากข้าวให้มีความหลากหลาย และมีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของโลก โดยคาดว่าจะสามารถช่วยให้เกษตรกรขายข้าวได้ราคาดีขึ้น และมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นได้ โดยหากมีการจัดตั้งสถาบันนี้คาดว่าจะสามารถสร้างความแข็งแกร่งให้กับข้าวไทยได้

ยางพารา ราคาขายแผ่นรมควันชั้น 3 และราคาขายแท่ง STR 20 (ราคาเฉลี่ย ณ ท่าเรือกรุงเทพฯ และท่าเรือสงขลา) เดือนเมษายน 2559 เฉลี่ยอยู่ที่กิโลกรัมละ 60.17 บาท และ 52.20 บาท ตามลำดับ เพิ่มขึ้นจากเดือนมีนาคม 2559 คิดเป็นร้อยละ 17.44 และ 15.84 ตามลำดับ ราคายางปรับตัวเพิ่มขึ้นจากอิทธิพลของราคาน้ำมันที่ปรับตัวสูงขึ้น และความอุปทานยางพาราที่ออกสู่ตลาดลดลง เนื่องจากผลกระทบจากภาวะภัยแล้งทำให้ผลผลิตส่งออกลดลงกว่าเดือนที่ผ่านมา

ราคาสินค้ารายเดือน

สินค้า	เดือน	มี.ค.59	เม.ย.59	%Δ (MOM)	มี.ค.59	เม.ย.59	%Δ (YOY)
ข้าว : (Baht/100Kg)							
ข้าวขาว 5% (ใหม่)		1,205.00	1,232.06	2.25	1,207.33	1,213.51	0.51
ข้าวหอมมะลิ 100% ชั้น 2		2,231.96	2,195.00	-1.66	2,307.99	2,279.74	-1.22
ยางพารา : (Baht/Kg)							
แผ่นรมควัน ชั้น 3 (f.o.b)		51.23	60.17	17.44	46.97	50.27	7.03
ยางแท่ง STR20 (f.o.b)		45.06	52.20	15.84	41.14	43.91	6.72
ทองคำ							
ลอนดอน PM (USD/Troy oz.)		1,246.34	1,242.26	-0.33	1,180.96	1,196.28	1.30
ไทย (THB/Baht)		20,764.81	20,669.05	-0.46	19,901.91	20,093.69	0.96
น้ำมันดิบ : (USD/BBL)							
WTI		38.12	41.27	8.27	33.37	35.34	5.92
อัตราแลกเปลี่ยน							
THB/USD		35.24	35.09	-0.41	35.67	35.53	-0.41

ที่มา : CEIC

รายงานการศึกษาของ Wharton School of Finance, University of Pennsylvania เปิดเผยว่าภาคการผลิตสหรัฐฯ กำลังได้รับผลดีจากการลงทุนของบริษัทต่างชาติซึ่งการลงทุนใหม่ในสหรัฐฯ ส่วนใหญ่มาจากการลงทุนของบริษัทจากยุโรปและเอเชีย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าสู่ตลาดและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีของสหรัฐฯ เป็นหลัก อย่างไรก็ตามเป็นที่น่าแปลกใจว่าการลงทุนกลับมาจากบริษัทในยุโรปและเอเชียไม่ใช่มามากจากบริษัทอเมริกันที่ย้ายกลับมาลงทุนในสหรัฐฯ

รัฐบาลเยอรมันพร้อมด้วยตัวแทนจากภาคอุตสาหกรรมยานยนต์และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง นายวัลท์ฟังก์ ชอว์บ์เล่ (Mr. Wolfgang Schäuble) จากพรรค CDU (Christlich Demokratische Union Deutschlands) ได้ออกแถลงการณ์เมื่อเร็วๆ นี้ว่า จากนี้เป็นต้นไปจนถึงปี พ.ศ.2563 ผู้ที่ซื้อรถยนต์ไฟฟ้าในประเทศเยอรมนีจะได้รับเงินสนับสนุนคนละ 4,000 ยูโรต่อคัน ซึ่งคาดว่าจะมีมูลค่ารวมทั้งสิ้นกว่า 1.2 พันล้านยูโร โดยในจำนวนดังกล่าวรัฐบาลเยอรมันจะเป็นผู้รับผิดชอบ 600 ล้านยูโรและอีก 600 ล้านยูโรที่เหลือมาจากกลุ่มผู้ผลิตรถยนต์ นอกจากนี้ ผู้ซื้อรถยนต์ไฮบริด (เครื่องยนต์สองระบบ) ยังจะได้รับการสนับสนุนคนละ 3,000 ยูโรต่อคันด้วยเช่นกัน ซึ่งจะเป็นผลดีต่อผู้ผลิตและผู้ส่งออกชิ้นส่วนยานยนต์จากประเทศไทยให้แก่ประเทศเยอรมนี

ตัวเลขการส่งออกของไทยไปยังตลาดสวีเดนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว มูลค่าการค้าระหว่างไทยกับสวีเดนในไตรมาสแรกของปีนี้ รวมทั้งสิ้นกว่า 2.58 พันล้านเหรียญสหรัฐ การขยายตัวเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 61.76 โดยแยกเป็นการส่งออกมูลค่ารวม 1.65 พันล้านเหรียญสหรัฐ ขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ 206.82 และการนำเข้ามูลค่ารวม 943.3 ล้านเหรียญสหรัฐ ลดลงร้อยละ 11.32 ในด้านสินค้าส่งออกหลักของไทยไปยังตลาดสวีเดน เช่น เครื่องประดับและอัญมณีที่ทำยอดขายเพิ่มได้ถึงร้อยละ 300.98 โดยมีปัจจัยหลักคือการส่งออกทองคำ เนื่องจากราคาทองคำที่มีการปรับตัวลดลงและมีการลงทุนในทรัพย์สินมีค่าเพื่อเก็งกำไรเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ อุปกรณ์กึ่งตัวนำทรานซิสเตอร์และไดโอดที่ขยายตัวถึงร้อยละ 212.46 เนื่องจากตลาดอุปกรณ์โทรศัพท์เคลื่อนที่ที่มีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ความต้องการอุปกรณ์กึ่งตัวนำมีเพิ่มมากขึ้นด้วย